

ובדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה

נמצא בעמוד הבא

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

ויהי כל הארץ שפה אחת (בראשית י"א. א)

מובא ב'מדרש רבה' (פ"ח ו'): אמר רבי אליעזר, אי זו קשה זה שאומר למלך או אני או אתה בפלטיין, או זה שאומר אני בפלטיין ולא אתה, בודאי זו קשה, שאומר למלך אני בפלטיין ולא אתה. כך דור המבול אמרו (איוב כ"א, טו): מה שדי כי נעבדנו ומה נועיל כי נפגע בו, דור הפלגה אמרו לא כל הימנו שיבור לו את העליונים ולתן לנו את התחתונים, אלא בואו ונעשה לנו מגדל ונעשה עבודת כוכבים בראשו ונתן חרב בידה ותהי נראית כאלו עושה עמו מלחמה. אותן של דור המבול לא נשתירה מהן פליטה, ואלו של דור הפלגה נשתירה מהם פליטה, אלא דור המבול על ידי שהיו שטופים בגזל, שנאמר (איוב כ"ד, ב): גבלות ישיגו עדר גזלו וירעו, לפיכך לא נשתיר מהן פליטה, אבל אלו על ידי שהיו אוהבים זה את זה, שנאמר: ויהי כל הארץ שפה אחת, לפיכך נשתירה מהן פליטה. רבי אומר גדול השלום שאפלו ישראל עובדים עבודת כוכבים ושלום ביניהם, אמר המקום בביכול איני יכול לשלט בהם, כיון ששלום ביניהם, שנאמר (דו"ק, י): חבור עצבים אפרים הנח לו, אבל משנחלקו מה הוא אומר (דו"ק, י): חלק לפם עתה יאשמו. הא למדת גדול השלום ושנואה המחלוקת. ודברים אחרים, מעשה דור המבול נתפרש, אבל מעשה דור הפלגה לא נתפרש, ע"כ.

זו היא כוחה של אחדות, להצליח בכל דבר ועניין. אך יש לידע שאחדות אינה מתבטאת בכך שכולם חושבים את אותו הדבר או עושים את אותם המעשים או הולכים באותם מלבושים. אדרבה האחדות תבוא כאשר המטרה היא אחת וכל אחד פועל בדרכים שלו למען אותה מטרה. כגון: לגדל ילדים, האב שר החוץ האם שר הפנים הצוות החינוכי בנושאים הרוחניים ועוד וכו'. וכן בכל דבר וענין האחדות באה ע"י מטרה אך האמצעים של כל אחד ואחד שונים זה מזה. ואדרבה, אם כולם יעשו את אותו מעשה לא יגיעו לשלמות. ובשביל להגיע לאחדות חייב הקרבה אישית ועצמית מכל אחד ואחד ששואף להיות באחדות עם האחרים, דכבר אמרו חכמינו דעות בני האדם וטבעיהם שונים זה מזה ואין אחד דומה לחברו, וא"כ כאשר רוצה הוא להיות באחדות עם רעו חייב הוא להכפיף דעתו לדעת חברו וחברו לדעתו. והיא היא הנותנת לאחדות, ר"ל, שאם כולם היו בדעותיהם ובטבעיהם שווים, לא היה מתקיים העולם, כי כולם היו חפצים לעשות את אותו מעשה. נפשיט דברינו, אם כולם היו אוהבים לצבוע אך לא היו אוהבים לבנות, או להיפך, לא היה בנין, או שהיה בנין אך לעולם לא היה נצבע. ע"כ עשה ה' ב"ה דעות בני האדם וטבעיהם שונים זה מזה, כדי שהבנין יהיה שלם, ואיש את רעהו יעזורו. ורואים דבר זה להפליא בין בני הזוג, שהאיש קרוין מחומר אחר וכל דעתו וטבעו שונה מזה של אשתו וע"כ מצליחים לבנות ביתם לתפארה, הוא עמל בנושאים שלו והיא עמלה בנושאים שלה.

והארכנו בכל זה, היות ודורנו זה השתנה מהקצה לקצה מדור שעבר אבותינו נע"ג, שכל כולם היה לעזור ולסייע ולתמוך בשני ולשבת ולשוחח זה עם זה לא רק בעת צרה, וכ"ש בעת שמחה או תוגה שכולם ללא יוצא מן הכלל היו נרתמים הן באונם והן בהונם והן בפייהם והן בחכמתם. ואם היה מקום בגיליון היינו מעלים דברים רבים להפליא הקוראים. ועל זה ידאב כל לב, שאיש מתגורר בביתו ו'בחומתיו', ואף כשבא למקום כינוס וקהילה כגון לבית הכנסת, יושב הוא בפניתו ואם בכלל קובע הוא מקום לתפלתו ונעלם מיד בגמר התפילה כלעומת שבא ואף בקושי מחליף מילה עם חבריו. וכן כשבא למסיבה ולהבדיל להיפך ואם בכלל בא, כי יש רבים שגם לזה אינם באים, בא להראות פניו ולילך כלעומת שבא, העיקר שידעו שהיה. והן אמת שבדורנו זה אינו כדאי לחיות בבית השני כידוע, אך אין כוונתנו לזה והדברים פשוטים, ולצערנו אנשים נתפסים לטעון זה בקיצוניותו. וכבר אמרו חכמינו (כתובות י"ו): 'לעולם תהא דעתו של אדם מעורבת עם הבריות'. והמצאות תעיד בעד האמת, שמי שדעתו מעורבת עם הבריות נהנה הוא ונהנין ממנו הבריות, וחיינו פחות למודי סבל, ר"ל, גם כאשר מצבו לא הכי בטוב, עצם מעורבותו עם הבריות מקל לו הדבר מאוד הן מעשית והן נפשית.

וכל זה העניין מתחיל מקטנות, אם האדם הורגל בילדותו להיות דעתו מעורבת עם חבריו, גם לכשיגדיל יהיה כך. אך דבר זה ראשיתו הנו בבית הוריו שמה שרואות עיניו וחווה הוא בקרבתם, כך הוא יגדל וכך הוא יהיה. נוסף לזאת יש להרגיל את הילד לחיות חיי חברה גם כאשר לא כ"כ נח לו. דוגמאות קטנות, לישון או לשחק ביחד עם אחיו באותה מקום, אם לא יורגל בזה בקטנותו, אויה תהיה אחריתו. לדעת לשחק עם חבריו ולהפסיד בכבוד. לתת לילדים אפשרות לתכנן דברים יחדיו הן בבית והן במוסד החינוכי. וכן כהנה וכהנה דברים רבים המצויים על כל שעל. ויש לתת לב לילדים הנפלטים מהחברה בדברים אלו, ולעזרם ולסייעם להכנס לחברה, והוא ית' יסייענו על מעשי רצונו.

יבורך משפע בריכה העליונה, האיש היקר אשר מסייע רבות לתלמוד תורה, והוא אגל הכלים נחבא,
בעל העסק 'סופר סטוק' הי"ה אליאור פרץ הי"ו. יהא רעוא שימלא' ה' משאלות לבו לטובה, ויראה ברכה
בעמלו, וכל בניו יהיו תלמידי חכמים מהשורה הראשונה, ויאריך ה' ימיו בטוב ושנותיו בנעימים, אכ"י"ד.

מחידושי רבותינו

התורה נחלקת לארבעה חלקים

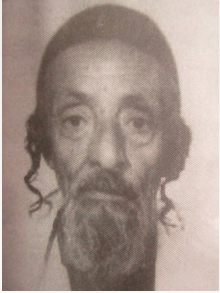
אמר המחבר דע שאני כאשר התעמקתי מעט במדעים כלומר בתורה ובמקרא ובמשנה ובתלמוד ובדברי החכמים ז"ל ובמעשה בראשית ובמעשה מרכבה מצאתי נחלק לארבעה חלקים.

פתרונות לחג סוכות'

אחודה חידה! ארבעת המינים שבפרטיהן הינן ז' וכל המוסיף הדס מהדר. הזוכה: אליסף דחבש. מי בתמונה: טרם נפתרה!

אחרי חידה!
שח"י הן בניו אך לא לבן
יש"ח הן תולדותיהן
שי"ח הן למעלתן
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

לרפואת הנפש
והגוף
לתמר אפרת
בת יחיא
בשכחעי

הן נזבח את תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלונו (שמות ח כב). והענין השני שישראל כאשר ראו במצרים מי שמקריב בעלי חיים אלו לע"ז נקבע במחשבתם הדמיון הנפסד הזה ואינם יכולים להפרד מן המוחש. לפיכך אמרה התורה השלמה להעביר אותן העבודות לה' וייעדה עליהן עונש חמור ביותר, זובח לאלדים יחרם (שמות כב יט). אבל איסור המאכלות הרעות הרי טעמם גלוי מפני שמוזנס גרוע ובכך יתעבה המזג ולא תושג שלמות לנפש כי שלמות הנפש בתקון הגוף. אבל בנוגע לחוקים המוטלים כגון התרומות והמעשרות והצדקות ודומיהן הוא לשלילת מידת החמדנות ושנתחונן במדות ההסתפקות והחמלה והרחמים. ואסור העריות להרחיקנו ממדת העזות וגם לשלילת מדת החמדנות. וכבוד החכמים וההורים כדי שתהא לנו מדת הבושה ולדחות מדת הגאווה המעבירה את האדם מן האמת. וכן נצטוינו להתחזק במלחמתנו נגד הכופרים, ולהציל עשוק מיד עושק כדי לדחות מדת הפחדנות. וכך גם במצות שלוח הקן ושלא לשחוט אותו ואת בנו ביום אחד, הוא כדי לשלול החמדנות ולשלול מדת האכזריות. והזהרנו גם מלנקם ומלעורר גאולת הדם. ונצטוינו בנקיון החיצוני והפנימי על ידי הטהרות והריחוק מן הטומאות, והשבת והמועדים מורים על האותות ועל חידוש העולם, נוסף למה שיש בהן ממנוחת הגופות וחדות הנפש. וכך ספורי התורה והכתובים והנביאים, וספורי תולדות העמים, והספורים המפורסמים, היה פלוני, אירע לפלוני, הם לשתי תועליות, האמונה בחדוש העולם והאמונה בהשגחה פרטית לעניני שכל ועונש. או שיועיל לנו אותו הספור למדה טובה או לשלילת מדה רעה, או ללמוד חוק צודק או כדי שנדע שהוא יתעלה יודע מעשה בני אדם, ולא הזניחם. וכן דברי החכמים ז"ל רובם על דרך זו, נמצא שהתורה היא רפואת הגופות באופן כללי אבל באופן פרטי לא. והרי היא שלמות לנפשות ורפואה לגופות. ומי שאומר שחלק זה יש לו פירוש שאינו כפשוטו, הרי זה מכחיש את התורה וגלה פנים, הנה נתאמתה התועלת הגדולה שאמרו ויצוינו ה' לעשות את כל דברי התורה וכו' לטוב לנו כל הימים לחיותנו כהיום הזה (דברים ו כד).

והחלק השני פרוש בדרך ההשאלה בדברי חכמים ז"ל ואינו לפי פשוטו של מקרא, כאמרו וכפר עליו מאשר חטא על הנפש (במדבר ו יא), אמרו על שמנע עצמו מן היין. אבל הכוונה בו כאשר נטמא למת כמו שיתבאר בה במקומו. והרבה דומה לזה. והחלק השלישי יש בהם דברים מסויימים בפשטם מועילים בהכשרת האדם בעולם הזה וסתרים מועיל בענינים טבעיים ואלדיים כגון דברי שלמה בעניין אשה זונה ואשת חיל והנחש וחווה, אשר סוד דבר זה מועיל בעניני הצורה והחומר והכחות הטבעיים. והחלק הרביעי הם המשלים, ופשט

המושך בעמוד הבא

פניני הלכה

בשעת הדוחק, מה לדלג, ותקח מרים או רפאני

מתוך קובץ 'דברי חפץ' חלק י"א עמ' ס"ג, שאלה שנשאלה למרן הגר"י רצאבי שליט"א:

כשאינן פנאי לומר גם ותקח מרים וגם רפאני, איזה מהם עדיף לדלג?

תשובה: עדיף לדלג רפאני, לפי מה שביארנו בס"ד בנפלאות מתורתך פרשת בשלח על פסוק ותקח מרים הנביאה אחות אהרן וגו' (שמות ט"ז, כ"ג), כי לפיסקת ותקח מרים יש שרשים קדומים טפי בסידורי הגאונים רב עמרם (בתפילות שחרית דיום טוב ראשון שלפסח) ורב סעדיה (סדר תפילות החול דף ל"ד) והרמב"ם [א]. ולזכר בעלמא יאמר הפסוק הראשון של-רפאני, וכן האחרון שהוא לישועתך קויתי י"י ובראשית מ"ט, י"ח, לקיים מצות צפית לישועה, בכל יום [ב]:

[א] בפרק ז' מהלכות תפילה הלכה י"ג, הגם שבסדר התפילות שלו לא משמע כן. ומהרי"ץ בעץ חיים כתב שנהגו קדמונינו לומר גם ותקח מרים וכו', אולם לגבי פסוקי רפאני כתב רק בלשון ונהגו לומר. וביאר מרן שליט"א בבארות יצחק על פסקי מהרי"ץ כרך א' הלכות ברכות השחר ס"ק ס"ג, שדקדק מהרי"ץ בלשונותיו, כי ותקח מרים הוא מנהג קדמון, מה שאין כן פסוקי רפאני שלא נזכרו בדברי הראשונים כלל. והיא הוספה שנהגו לאמרה בתימן לבד, ולא מצאנו זכרה בתכאליל הקדמוניות, כי אם בחלק מן התכאליל המאוחרות. ואלא ששוב נתברר לי כי המה נתייסדו כבר מימי קדם, שכן נזכרו בסידור תפילה הקדמון של ארץ ישראל, מזמן התלמוד או הגאונים, כמו שנדפס על ידי ש"י אסף במאמר מסדר התפילה בארץ ישראל דף קי"ט. וגם בסידור כמנהג פרס (הקדום) שיצא לאור על ידי ש"י טל דף נ"ב ע"ב, ששם הובא לומר ותקח מרים אחרי שירת הים, ואחר כך רפאנו י"י ונרפא ופסוקים נוספים, ובמחזור ארם צובה דף ל"ח, הגם שהם שונים ממה שאנחנו נוהגים לומר, וכמו שהרחבתי בס"ד בנפלאות מתורתך שם. יב"ן]

[ב] וכמתבאר מדברי מהרי"ץ בעץ חיים דף כ"ז ע"א, שבאמירת רפאני מקיים מצות צפית לישועה. ובכך מקיים מצוה זו, אף לדין שלא נזכרה בברכת מצמיח קרן הישועה:

לזש"ק

תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לעילוי נשמת

מרת חביבה בת רחמה
אוחנינה ע"ה תנעב"ה

לעילוי נשמת

מוהר"ר חיים בן שלמה עדני זצוק"ל
מרא דאתרא דאליכון, תנעב"ה

מהליכות אבותינו

סעודת נישואין בבית החתן

דור אחד בלבד מפריד בינינו לאבותינו, אך לצערנו הליכותינו רחוקים מאוד מאוד מהליכותיהם. ואין ר"ל בלימוד התורה ובעמלה, אלא אף בהנהגות השמחה ולהיפך שצריכים אנו לנסות להתקרב אליהם ולו במתי מעט.

נעלה את אשר כתב מוהר"ר עמרם קרח זצ"ל בחיבורו 'סערת תימן' (עמ' קכ"ה) כיצד היתה סעודת הנישואין בבית החתן להבין מעט מזעיר מהליכותיהם הרמות והנשגבות, וז"ל:

מתחילת שעה חמישית מתחילים הקרואים לבא לסעודת הנישואין. החתן בא ונכנס אצלם. הרב עומד ומלבישו בגדי פאר לבנים, וטלית לבן של צמר רחלים בשפתיו אריגה בחוטים צבועים תכלת עם אמירת "הלילות".

החתן יושב והרב לימנו, ואז מצוה הרב על בעל הבית להביא הקליות והאגוזים, שדרך להביא לפני כל סעודה. סעודה זו נוהגים בה מורא וכבוד, אין מעשנים בקנה הנרגילה, ולא מרקדים. יקרה היא מכל סעודה שנהגו בה לפניו, וגם מה שנוהגים עוד לאחריה, וקורים לה "סעודת מצוה", לפי שכל הסעודות שקדמוה הם סעודת רשות.

בסעודה זו הקדימה לרבנים לשורר. אומר הרב "נשיד" קצר ואחר כך מתחיל "שירה", והמסובים גומרים אותה, וחוזר הוא או רב אחר ואומר "נשיד" ומתחיל "שירה" וגומרים אותה המסובים. שני השירים האלה קבועים וידועים וכתובים בכל ספר "דיואן". האחד מתחיל: "חתן תנה הודך", והשני מתחיל: "חתני מה מאד", שגורים לאמרם בנועם שיר.

מכבוד סעודה זאת, שמשגר החתן ליד כל אחד מהקרואים כוס קטן יין שרף נוסף על הנהוג בכל סעודה, ומשגר לכלה סדין, מלא קליות ואגוזים.

אחרי כן מכבדים מצעות החדר, מקליפי האגוזים וזולתן, ומביאים כלי הנטילה וכו', כמו שאר כל הסעודות אשר עוד יתבארו, ואחר ברכת המזון וברכת האורה, מברך הרב שבע ברכות ושונה מהכוס היא והחתן, אחר שהריק ממנו לכוס קטן לשגרו להכלה.

כל אחר מהקרואים, בעת יציאתו, מברך את החתן בלשון: "אלדים יבנה ביתך", ואם המברך נשוי, החתן משיבו: "ביתך לא יחסר" ואם הוא פנוי, משיב לו: "ביתך יבנה".

הגילים לנהוג כבוד גדול לחתן. כל המסובים עומדים מפניו כשנכנס לישב עמהם. שני שושבינים או יותר, משרתים אותו להביא לו כל הצריך ולהשלים חפציו. כשהולך חוץ לביתו יוצאים ונכנסים עמו, ובלילה נושאים בידיהם אבוקות אור להאיר לפניו, עכ"ל.

המשל אינו כלום. והם משלים על השכל והנפש והמלאכים ומחוייב המציאות, כגון שיר השירים, ודברי חכמים רבים בזה, כגון אמרם ראשו של הקב"ה מלא טל של תחייה, ורבים כאלה, וכגון אמרם בכך הקב"ה מתפלל בכל יום, מה תפלה הוא מתפלל יהי רצון שיכבשו רחמי את כעסי. וכאשר ישמעו הפתאים שלא לו קוראים סודות יאמרו שכל התורה כולה יש לה פירוש אליגורי ואפילו המצוות. וטעות השניה שהם החזיקו בדברי הפלוסופים בלי חכמה והבחין את האמת מן השקר. ומכלל טעותם אמרו כי כיון שנתברר במופת שה' אינו גוף ולא כח בגוף ולא יאדעו לו מאורעות הגופות ואין לו חושים, אם כן לא ישיג את המוחש. נאמר להם בווערים, זה ענין דמויני, והאמת שאינו משיג את המוחש על ידי חוש, אלא באופן מסויים שכל, והוא בידיעתו היא עצמות המציא את המוחש המושכל ובידיעתו נהיג את המציאות. וכן אמרו שהוא ית' אינו משיג את הפרטים כי זה התחדשות רצון והרי תכלול ידיעתו תחת הזמן העבר וההווה והעתיד, ובהתחלף אלו הידועים והשנונים יתחייב גם שינוי במחוייב המציאות. ואמרו כי כל זמן שמשנתנה הנודע משנתנה היודע. וגם זו טענה בטלה כי הם השוו את ידיעתם תחת שלטון החוש והדמיון והתפתחות שכלם מגיל הקטנות, אל ידיעתו ית' שהיא השלמות המוחלטת. וכבר העיד על עצמו ית' ואמר כי לא דרכים דרכי ולא מחשבותיכם מחשבותי בית ישראל כי כגובה שמים על הארץ כן גבהו דרכי (ישעיה נה ט). כי הפילוסופים חלוקים עלינו בארבעה דברים. הראשון, שהם אומרים כי העולם קדמון ואנחנו אומרים שהוא מחודש. והשני, הם אומרים כי הנבואה שלמות מסויימת בטבע, וכאשר ישלם האדם השלם המיועד לנבואה, יתנבא בהחלט ללא מניעה ואנחנו אומרים אפשר שימנע על דרך המופת. והשלישי, הם אומרים שהשגחתו ית' נפסקה אצל גלגל הירח, ואנחנו אומרים שהיא מגיעה אל המין האנושי לפי אישיות כל אדם כפי ערך שלמותו. הרביעי, הם אומרים שהוא ית' אינו משיג את הפרטים, ואנו אומרים שהוא משיג הכל. ויתבאר פרטי כל מדרש זה, ברצות ה' ית'. ודע שלא הבאתי כאן מדברי הפילוסופים אלא מה שמתאים לתורתנו בדרך החזק, לא שאאמין בדעותיהם, וזכור זאת. וראיתי בזמננו מי שדחה דברי המדרש ואינו יודע מה שאמרו ז"ל.

(מדרש החפץ למוהר"ר הרופא זצ"ל בהקדמתו לתורה)

בדרכיהם אתהלך...

שבור זרוע רשע...

באחת מערי ארץ הקודש הסתובבה שמועה על יהודי בעל תשובה שניחן בכוחות והוא משפיע חסידות לשומעי לקחו בחן ובחסד. סביבו נתלקטו כמה וכמה פרחי חסידים ובעלי תשובה ששמעו שיעוריו בקביעות בחבורה סודית. דא עקא, שאט אט חשו חלקם שאין טובו כברו וביניהם אברך חסידי צעיר שגמר בלבו לפרוש מהחבורה המסוכנת בטרם ישטף מוחו ברעיונות הכת המתהווה. הוא חדל להשתתף בשיעור וכאשר אך העיז לבקש מ"המשפיע" שיסיר את שמו מרשימת "המקושרים" תיכף נקלע לטרור ואיומים בלתי פוסקים וקללות מצערות שאין הדעת סובלתן. הלך האברך והשיח צערו לפני אדמו"ר תלמיד חכם ידוע ובינתיים השתדל לחמוק מ"המשפיע" ראש הכת ופגיעתו הרעה.

לילה אחד הוא רואה בחלומו ציון קבר של צדיק המקובל הרב יצחק גברא זצ"ל שלא הכירו מקודם ועומד שם האדמו"ר שלפניו השיח צערו ולידו "המשפיע" הנ"ל. והנה הצדיק הגנו עומד מקברו ואוחז בזרוע המשפיע הרשע ומפיל אותו לארץ. רק כעבור תקופה שמע על קבר הצדיק נוסע לשם עם חבר. כשהגיע לא נרגע ושח בהתפעלות הייתי כאן, זה הציון שראיתי בחלומו.

לא עברו חדשים רבים, והתגלגלה הישועה (דרך אחד ממשפחת הצדיק) והרשע ההוא הושלך לכלא ונתגלתה רעתו באופן שלא התחלל שם שמים ואכמ"ל.

(ציבורת יצחק עמ' 54)

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל, דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל, יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

תפארת בנים

להתרגש כל פעם מחדש! ילדים בגילאי 3-4-5

עלו לקרוא בס"ת בשמחת תורה

כמנהג אבותינו הקדושים,

הלא המה הילדים הצדיקים:

בניהו קרני נ"י אחיאל שמחי נ"י

אלעזר דמארי נ"י

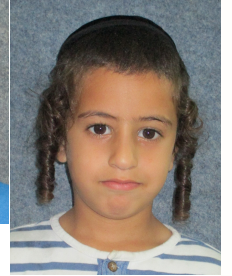
ניסים חסיד נ"י

יצחק דמארי נ"י

שלמה מעטוף נ"י

אתיאל לוי נ"י

הראל ושדי נ"י

חיים משה גספן נ"י

יוסף נחמן ברזילי נ"י

שר שלום שמחי נ"י

יונתן צברי נ"י

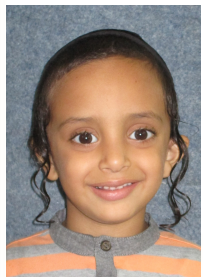
יהא רעוא שיגדלו במעלות התורה והיראה

בדרך ישראל סבא, ויהיו תלמידי חכמים

בבונים וידועים,

מאירים בתורה ובמעשים טובים כאבותינו הקדושים והטהורים. אכ"ר.

"כסא דנחמתא"

נשגד קמי ידידנו המחנך הדגול והמסור
הרב נהוראי חלה הי"ו
ולכל משפחתו בהסתלקות אבי המשפחה

רב יוסף בן סלימון חלה זצ"ל

אינש דמעלי

שזכה להקים דורות ישרים,

אשר בתורה הם עמלים,

תעמוד לו זכותו הרבה,

מבנו הרב נהוראי שבעבודת הקודש

תורה ויראה מרבה

בגן עדן נפשו תהיה מנוחה,

ובצרוך החיים תהא צרורה

את בניו ובני משפחתו המב"ה ינחם,

ובתוך אבלי ציון עליהם ירחם

לימוד תשב"ר השנה יזקף לזכותו,

ויהיו עילוי גדול מאד לנשמתו

כואבים יחדיו את כאב המשפחה

תלמוד תורה 'עשרת חיים'

לכני תורה ק"ק תימן אלעד ת"ו

"כסא דנחמתא"

נשגד קמי ידידנו התורם הנכבד
ה"ה עופר קרואני הי"ו

ולכל בני משפחתו

בהסתלקות אבי המשפחה

יוסף בן יוסף קרואני ז"ל

אינש דמעלי

שנודרך ביסורים,

ועלתה נשמתו בטהרה למרומים

תעמוד לו זכות בנו הגדולה,

אשר בתשב"ר תומך לחזק התורה

בגן עדן נפשו תהיה מנוחה,

ובצרוך החיים תהא צרורה

את בניו ובני משפחתו המב"ה ינחם,

ובתוך אבלי ציון עליהם ירחם

לימוד תשב"ר השנה יזקף לזכותו,

ויהיו עילוי גדול מאד לנשמתו

כואבים יחדיו את כאב המשפחה

תלמוד תורה 'עשרת חיים'

לכני תורה ק"ק תימן אלעד ת"ו

חכמי תימן

הרב חיים גברא זצ"ל

צדיק נסתר, היה יושב ומתמיד גדול בגרסתו. התפרנס מכתובת מזויות. רוב הלילה היה שוכב במיטתו ולומד ומחכה מתי יקוהו לבית הכנסת, ופעם קרה שאיחרו להגיע, ולכן הפיל עצמו מהמיטה וחל כל הדרך (בבוץ?) לבית הכנסת. היה מקבל את ייסוריו באהבה, ואחרי כל הצרות, התורה הקדושה הייתה משענתו ונחמתו.

היה בקי ע"פ בתנ"ך, רמב"ם ועין יעקב, ולא פסיק פומיה מגרסא.

היה מסייע רבות למכיריו בדרכים מופלאות המקובלות מאבות משפחתו המקובלים.

הנהגה הייתה לו שלא ענד שעון, אלא היה מודד את המרחקים שהיה רגיל ללכת בפרקי תהילים שנאמר ע"פ.

נפטר ה' אלול תשנ"ב.

התודה...

הברכה...

לאיש החשוב ורם המעלה,
מקרב ומחזק לבות בנים
לאגיהם שבמרומים,
ואף ידי רב לו להיות עזר לתלמוד
תורה, ללא ליאות ותמורה,
ה"ה משה גיאת הי"ו.

יהא רעוא שיראנה ברכה בעמלו,
ויזכה להמשיך להגדיל תורה
ולהאדירה, בבריאות איתנה
ועהורא מעליא, ויראנה כל בניו
תלמידי חכמים גדולים, עם יראת
ה' מרבים, מפיעים ריח ניחוח
התורה הקדושה לכל הצדיקים,
כרעון יושב מרומים,
אכ"ר.

הערות. הארות ותשובות לחידות
ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009
או במייל:
Nahari@enativ.com

לזש"ק

יובל בן דוד

ורות בת זכריה

לזש"ק

שלום בן יעקב ומירב

טליה בת מנשה